
Prædiken til 13. S.e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 13. S.e. Trinitatis	4
13. s.e. Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 13. S.e. Trinitatis

13. s.e. Trin.

Prædikedag 13. s.e. Trin.

Prædiketekst Matthæus 20, 20-28

Prædiken ID Px-18

Kilde KMF-nr. 14.20.05 (Uden årstalsangivelse mm. 2. tekstrække altså lige år kan slutes ud fra teksten.)

13 S. e. T.

Det var grimt som denne Kvinde bar sig ad — og hvor havde hun dog misforstaaet X. Til ham, der havde sagt: Lær af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af Hjertet, ja, til ham, der ganske kort i Forvejen havde sagt De sidste skal blive de første og de første de sidste, til ham kommer hun og beder for sine 2 Sønner, beder bag de andre Disciples Ryg, om de ikke maatte komme højest op i Himlen, om de ikke engang, naar X havde overtaget Kongemagten, maatte blive Statsministre hos ham. For at sidde ved højre og venstre Side det vil paa østerlandsk sige, at paa den glansfuldeste og indflydelsesrigeste Plads — den mægtigste og næstmægtigste Mand efter Fyrsten sad ved Fyrstens højre og venstre Side (opfaren til Himmels, siddende ved Faderens *højre* Haand) Ja, det var stygt gjort baade af hende og hendes 2 Sønner; og det forstod de andre Disciple med det samme, da de erfordet; de blev meget fortvivlede, saadan en Mangel paa Ydmyghed — som om de — de 10 — ikke havde Ret til at komme lige saa højt op!! Og i uendeligt Sagtmod maa X saa til at undervise dem ogsaa, til at forklare dem Grundforskellen paa hans og de verdslige Riger — hvordan det skal være her i de jordiske Riger, at Regeringen hersker og har Myndighed, og hvordan det skal være i det himmellens Rige, i Guds Rige, at den ypperste er alles Tjener, netop som han selv var den ypperste, og dog kun var kommen for at tjene. Kære Ven, du, der hører til Mngh. og vel saa ofte har hørt en Præd. over disse Ord, har du forstaaet, at det er det største af alle Menn., der taler saadan — har du forstaaet, hvad det betyder, at selve Guds Søn stiller sig selv i det Lys. Han var kommen for at tjene, han tjente, og han tjener den Dag i Dag. Vi siger, at Kirken er hans Brud, han

har fæstet sig Kirken som Brud, ja; men han har ogsaa fæstet sig til Kirken, han er Menighedens Tjenestekarl, og aldrig har der været saa tro et Tyende, men kan det hjælpe i et Hus, hvor tro Tyendet er, hvis ikke Husbonden duer. Min Ven, du er en Del af Menigheden, du er Jesu Kristi Husbond, tænk, hvilken Storhed, hvilken Glæde, hvilket Ansvar! Han møder ikke med Fagforeningsbog, han vaager ikke over 8-Timers Arbejdsdag, jeg er ikke engang sikker paa, han stemmer socialdemokratisk, men det ved jeg nu ikke. Men eet ved jeg: han kræver dog Løn for sin Tjeneste, en ringe Løn og dog en stor: han kræver, du er en god Husbond d. v. s. at du udfylder din Plads i Mngh., hører gerne Ordet og deltager i Sangen og styrkes ved Sakramentet, ogsaa før du bliver gammel — men sandelig mere end det, at du er trofast i dit Hjem, dêr, hvor du er, er du Karl eller Dreng ell. Pige, at du villigt og samvittighedsfuldt passer dit Arbejde og gør din Pligt, er du Mand ell. Kone, at du behandler dine undergivne med Orden og Fasthed og Venlighed, opdrager dine Børn i det gode, holder af din Ægtefælle, hvad Fejl der end kan være — er *du* fejlfri? — bære over, ikke staa unødvendigt stejlt paa din Ret. Betaler du ikke X hans Løn for hans Tjenestegerning hos dig ell. betaler du halvt eller vrantent, min Ven, det bliver dig selv til stor Skade — din Gerrighed kommer over dig og dit Hus! Ja, det var grimt gjort af Fru Zebedæus — aah, synes du nu ogsaa det? Er det ikke kønt af en Mor, at hun tænker paa sine Sønner og under dem det bedste? Jo, det er da Er det ikke kønt af en troende Kvinde, at naar hun vil bede om noget, saa er det X, hun gaar til? Jo, det er da. Er det ikke kønt, at det, hun vil bede om, det er ikke Penge eller anden jordisk Fordel, men noget med det evige Liv? Jo, det syntes vi da. Jamen hvad da? Ja, saa er det kønt. Man skal altid vogte sig for at se ensidigt paa en Sag — for den har altid mindst 2 Sider — og det er slet ikke sikkert, de 2 Sider er ens. Og om vi dog kunde lære at være forsigtige i Domfældelsen, at give os Tid, at prøve Tingen, før vi plaprer op med vort Skøn, at vi kunde slaa os selv paa Munden mangen Gang inden vi talte. I dette Tilfælde: havde Jesus set det daarlige i denne Kvindes Ærinde, saa saa han ogsaa det gode — og derfor talte han hende og hendes 2 Sønner saa mildt og prøvende til. Han vilde prøve dem, og han vilde, de skulde prøve sig selv.